

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 14. april 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: [initialer]
Sagsnr. 2014 - 2226

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 12. marts 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 268 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 268:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på SOU alm. del - bilag 156 om, at unge udviklingshæmmede udsættes for forskelsbehandling og oplyse, hvilke initiativer ministeren agter at tage i den sammenhæng?

Svar:

Jeg vil gerne starte med at understøtte, at det er meget vigtigt, at unge med udviklingshæmning har mulighed for at komme på en Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse i de tilfælde, hvor den uddannelsesform vurderes at være den mest egnede for den unge. Herigennem får den unge netop mulighed for at udvikle sine personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt.

Serviceoven giver en række muligheder for at yde støtte til børn og unge, der har behov for særlig støtte til at opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Herunder i forhold til at understøtte barnets muligheder for personlig udvikling og muligheden for at gennemføre en uddannelse.

Efter servicelovens § 52, stk. 1, skal kommunen træffe afgørelse om foranstaltninger, når det anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, som afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter lovens § 50. Her gælder, at der ikke må anvendes mere indgribende foranstaltninger, hvis mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige, og at der skal være et rimeligt forhold mellem mål og middel.

Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at barnet eller den unge skal anbringes udenfor hjemmet på et anbringelsessted, jf. lovens § 66, hvis det er nødvendigt af hensyn til barnets behov.

I forhold til kost- eller efterskoleophold giver lovens § 52 a, stk. 1, nr. 2, mulighed for at yde hjælp til dækning af forældrenes udgifter ved barnets eller den unges kost- eller efterskoleophold, uden at der skal ske en egentlig anbringelse af barnet eller den unge udenfor hjemmet.

Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barn eller en ungs særlige behov for støtte. De økonomiske forhold hos forældremyndighedsindehaveren eller prisen på et kost- eller efterskoleophold er ikke i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for, at en foranstaltning sættes i værk med økonomisk støtte fra de sociale myndigheders side.

I forbindelse med den unges 18. år kan det aktualisere en stillingtagen til, om den unge har behov for botilbud efter servicelovens § 107.

Efter servicelovens § 107, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte.

Kommunalbestyrelsen skal altid træffe en afgørelse, der bedst imødekommer barnet eller den unges behov for støtte, hvilket skal gøres ud fra en konkret og individuel vurdering.

Såfremt man er uenig i kommunens afgørelse, har man mulighed for at klage. Klager over afgørelser eller over, at reglerne for sagsbehandling ikke er blevet overholdt behandles af Ankestyrelsen.

Kommunerne har således i dag har mulighed for at yde økonomisk støtte til unge under 18 år – også i situationer, hvor den unge ikke er anbragt - og midlertidigt ophold i botilbud for unge over 18 år i forbindelse med f.eks. kost- eller efterskoleophold.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen